

[Pelle Voigt]

Den forskel forøger man ved at forøge uklarheden på en række punkter, og det gør man vel at mærke i en situation, hvor man alligevel vil prøve at få styr på hele lejelovssituationen om 2½ år. Man forsøger altså af en eller anden grund at etablere en ny klar retstilstand, som skal gælde de næste 2½ år, til trods for at en række lejere ude over landet, en række af de folk, der arbejder med disse praktiske ting, siger: Lad dog være, så lad os hellere beholde den nuværende tilstand, indtil Lejelovskommissionen er kommet igennem det her, indtil vi er enige om konsekvenserne med beregninger osv. osv.

Men hr. Baadsgaard lytter heller ikke til dem, så jeg kan egentlig også godt forstå, at han ikke lytter til SF's ordfører, uanset hvad hver måtte finde på at sige, uanset hvor tit jeg måtte påberåbe mig, at jeg faktisk mener, at de beregninger, der er fremlagt, også af lejerorganisationerne, er korrekte.

Formanden:

Der er en taletid, der skal overholdes, og jeg tror, tiden er ved at være inde til, at vi slutter denne række af korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Baadsgaard (S):

Jeg har fuld forståelse for formandens bemærkning, og det skal så være den sidste i denne omgang.

Jeg vil bare notere mig, at hr. Pelle Voigt for tredje gang undgik at komme ind på de beregninger, som han har lagt frem for Folketingets medlemmer. Det må jeg tage som udtryk for, at hr. Pelle Voigt stadig mener, at de skal hvile på, om man tror på dem eller ej. Men dokumentation kan man altså ikke give, og det siger jo mere end meget andet.

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg tror, forskellen imellem hr. Baadsgaards og hr. Pelle Voigts synspunkter meget hurtigt kan sammenfattes som værende forskellen imellem teori og virkelighed.

Jeg har 20 års erfaring med dansk boligpolitik og dansk boliglovgivning, og det er en notorisk kendsgerning, at de evner, som Folketinget og Boligministeriet har udvist med hensyn til at lave en boliglovgivning, som var i over-

ensstemmelse med virkeligheden, når man stod og vedtog den herinde, ikke har været noget at prale af.

Hvor mange gange har man ikke lige før en sommerferie her i Folketinget vedtaget store ændringer i lejelovgivningen, hvorefter sommerferien har vist, at alt det, man stod og sagde fra talerstolen, ikke holdt stik i det virkelige liv? Hvor mange gange har man ikke opdaget, at et af de første lovforslag, som blev fremsat i den nye samling, var en ændring af det forslag, man havde vedtaget, lige inden man tog hjem på sommerferie? Sådan er virkeligheden.

Virkeligheden er også, hr. Baadsgaard, at de mange her i Tinget, som tror, at den omkostningsbestemte leje er en maksimalleje, som man har i de regulerede områder, tager fuldstændig fejl. Hvis man gik ud og spurgte dem, der arbejder med det i det virkelige liv, nemlig alle dem, der sidder i huslejenævnene, ville man få en manuduktion i, at Folketinget går rundt og luller sig ind i en tro på, at virkeligheden er en helt anden end den, den faktisk er. Jeg hæfter mig ikke ved hr. Pelle Voigts beregninger på kroner og øre, men det er nøjagtig det, man vil se, hr. Baadsgaard, og man vil se det én gang til.

Jeg kan ikke forstå, at man ikke kan lære af historien, og jeg kan slet ikke forstå, at det er så nødvendigt for regeringen, at boligministeren skulle have lov til at få denne ændring af lejeloven. Men enhver boligminister skal jo have et eller andet monument over sig selv, og eftersom det ikke er sikkert, at den nuværende boligminister er boligminister efter oktober, er det sidste udkald, og det lægger Socialdemokraterne sig så på maven for. Det må vi andre tage til efterretning; det kan vi ikke gøre noget ved. Men det havde dog været mere ærligt, hvis man havde indrømmet, at det var det, der var tilfældet, i stedet for at stå heroppe og prøve sagligt at forsvare, at dette er en god ændring af lejeloven til gavn for lejere og grundejere og hele verden. Det er noget hykleri, sommerens forløb vil vise det, og jeg er overbevist om, at de partier, der stemmer for det her, vil få deres belønning af vælgerne. Lad det blive snart!

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslaget.